

Sygn. akt II AKa 38/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 lutego 2014r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSA – Barbara Lubańska-Mazurkiewicz

Sędziowie: SA – Maria Żłobińska

SA – Marek Czecharowski (spr.)

Protokolant: – st. sekr. sąd. Marzena Brzozowska

przy udziale Prokuratora Hanny Gorajskiej-Majewskiej

po rozpoznaniu w dniu 26 lutego 2014 r.

sprawy

1.U.E. i

2.J. O.v.E. J.

oskarżonych z art. 55 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii

oraz 3. R. C.

oskarżonej z art.18§3 kk w zw. z art.55 ust 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii

na skutek apelacji, wniesionych przez obrońców oskarżonych

od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie

z dnia 16 października 2013 r. sygn. akt XVIII K 155/13

I. wyrok w zaskarżonej części w stosunku do oskarżonego U. E. utrzymuje w mocy uznając apelację obrońcy oskarżonego za oczywiście bezzasadną; zasądza od oskarżonego U. E. na rzecz Skarbu Państwa przypadające na niego koszty sądowe za postępowanie odwoławcze w tym tytułem opłaty kwotę 1280 (jeden tysiąc dwieście osiemdziesiąt) zł;

II. zmienia zaskarżony wyrok w stosunku do oskarżonego J. O.v.E. J. w ten sposób, że:

1. obniża kary wymierzone oskarżonemu: pozbawienia wolności do lat 3 (trzy) zaś grzywny do 100 (sto) stawek ustalając wysokość każdej stawki na 20 (dwadzieścia złotych); na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zalicza okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 9 maja 2012 r. do dnia 26 lutego 2014 r.,

2. w pozostałej części zaskarżony wyrok w stosunku do oskarżonego J. O.v. E. J. utrzymuje w mocy,

3. zwalnia oskarżonego J. O. vel E. J. od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze obciążając przypadającymi na niego z tego tytułu wydatkami Skarb Państwa;

III. uchyla wyrok w zaskarżonej części wobec oskarżonej R. C. (tj. pkt XII wyroku) i sprawę oskarżonej w tym zakresie przekazuje do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Warszawie.

UZASADNIENIE

Oskarżeni **U. E.** i **J. O. v. E. J.** stanęli przed Sądem pod zarzutem, że w okresie od bliżej nieustalonego czasu do dnia 9 maja 2012 roku w W., działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z R. C., z nieustalonym mężczyzną posługującym się przezwiskami (...) i (...), a także z innymi nieustalonymi dotychczas osobami, dokonali wbrew przepisom ustawy przywozu na teren Rzeczypospolitej Polskiej z R. P. A. z miasta E. L. znacznej ilości środków odurzających w postaci marihuany o łącznej wadze brutto nie mniejszej niż 4,581 kg (3,087 kg netto) umieszczonej w trzech przesyłkach, tj.:

- w przesyłce o numerze (...), zawierającej marihuanę o wadze brutto nie mniejszej niż 1,141 kg (1,019 kg netto), nadanej w dniu 2 maja 2012 roku w (...) L. na terenie R. P. A., odebranej w dniu 9 maja 2012 roku z mieszkania numer (...) przy ulicy (...) w W.,

- w przesyłce o numerze (...), zawierającej marihuanę o wadze brutto nie mniejszej niż 1,89 kg (1,038 kg netto), nadanej w dniu 4 maja 2012 roku w (...) L. na terenie R. P. A., którą mieli odebrać w dniu 10 maja 2012 roku z mieszkania numer (...) przy ulicy (...) w W., a także

- w przesyłce o numerze (...), zawierającej marihuanę o wadze brutto nie mniejszej niż 1,82 kg (1,030 kg netto), nadanej w dniu 9 maja 2012 roku w (...) L. na terenie R. P. A., zaadresowanej na R. C., której odbiór miał być dokonany z D. przy ulicy (...),

tj. popełnienia czynu z art. 55 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k., zaś

R. C. oskarżona o to, że:

- w okresie od bliżej nieustalonego czasu do dnia 12 maja 2012 roku w D. przy ul. (...), działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z U. E. i E. O.v. E. J., a także z innymi dotychczas nieustalonymi osobami, pomogła w dokonaniu wbrew przepisom ustawy przywozu na teren Rzeczypospolitej Polskiej z R. P. A. z miasta E. L. znacznej ilości środków odurzających w postaci marihuany o łącznej wadze brutto nie mniejszej niż 4,851 kg (3,087 kg netto) poprzez:

- udostępnienie swoich danych osobowych dla przesyłki o numerze (...), zawierającej marihuanę o wadze brutto nie mniejszej niż 1,141 kg (1,019 kg netto), nadanej w dniu 2 maja 2012 roku w (...) L. na terenie R. P. A., odebranej w dniu 9 maja 2012 roku z mieszkania numer (...) przy ulicy (...) w W. przez U. E.,

- udostępnienie swoich danych osobowych dla przesyłki o numerze (...), zawierającej marihuanę o wadze brutto nie mniejszej niż 1,89 kg (1,038 kg netto), nadanej w dniu 4 maja 2012 roku w (...) L. na terenie R. P. A., która miała zostać odebrana w dniu 10 maja 2012 roku z mieszkania numer (...) przy ulicy (...) w W. przez U. E.,

- udostępnienie swoich danych osobowych i adresowych dla przesyłki o numerze (...), zawierającej marihuanę o wadze brutto nie mniejszej niż 1,82 kg (1,030 kg netto), nadanej w dniu 9 maja 2012 roku w (...) L. na terenie R. P. A., która miała być odebrana z D. przy ulicy (...),

tj. o czyn z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 55 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k.

Sąd Okręgowy w Warszawie wyrokiem z dnia 16 października 2013 r. (sygn. akt XVIII K 155/13):

I. uznał oskarżonego **U. E.** w ramach zarzucanego mu czynu za winnego tego, że w okresie od bliżej nieustalonego czasu do dnia 9 maja 2012 roku w W., działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z nieustalonym mężczyzną posługującym się przezwiskami (...) i (...), a także z innymi nieustalonymi osobami, dokonał wbrew przepisom ustawy przywozu na teren Rzeczypospolitej Polskiej z R. P. A. z miasta E. L. znacznej ilości środków odurzających w postaci marihuany o łącznej wadze brutto nie mniejszej niż 3,031 kg (2,057 kg netto) umieszczonej w dwóch przesyłkach - pierwszej o numerze (...), zawierającej marihuanę o wadze brutto nie mniejszej niż 1,141 kg (1,019 kg netto), nadanej w dniu 2 maja 2012 roku w (...) L. na terenie R. P. A., odebranej w dniu 9 maja 2012 roku w mieszkaniu numer (...) przy ulicy (...) w W., drugiej o numerze (...), zawierającej marihuanę o wadze brutto nie mniejszej niż 1,89 kg (1,038 netto), nadanej w dniu 4 maja 2012 roku w (...) L. na terenie R. P. A., która miała być odebrana w dniu 10 maja 2012 roku w mieszkaniu numer (...) przy ulicy (...) w W., przy czym czynu tego w odniesieniu do pierwszej przesyłki dokonał wspólnie i w porozumieniu także z J. O. v. E. J., tj. popełnienia czynu z art. 55 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. i za to skazał go, a na podstawie art. 55 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzył mu karę 3 (trzy) lat i 4 (cztery) miesięcy pozbawienia wolności oraz 220 stawek dziennych grzywny w wysokości po 20 zł;

II. uznał oskarżonego, **J. O. v. E. J.** w ramach zarzucanego mu czynu za winnego tego, że w okresie od bliżej nieustalonego czasu do dnia 9 maja 2012 roku w W., wspólnie i w porozumieniu z U. E. oraz nieustalonym mężczyzną posługującym się przezwiskami (...) i (...), a także z innymi nieustalonymi osobami, dokonał wbrew przepisom ustawy przywozu na teren Rzeczypospolitej Polskiej z R. P. A. z miasta E. L. znacznej ilości środków odurzających w postaci marihuany o wadze brutto nie mniejszej niż 1,141 kg (1,019 kg netto), umieszczonej w przesyłce o numerze (...), nadanej w dniu 2 maja 2012 roku w (...) L. na terenie R. P. A., odebranej w dniu 9 maja 2012 roku w mieszkaniu numer (...) przy ulicy (...) w W., tj. popełnienia czynu z art. 55 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii i za to skazał go, a na podstawie art. 55 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzył mu karę 3 (trzy) lat i 4 (cztery) miesięcy pozbawienia wolności oraz 220 stawek dziennych grzywny w wysokości po 20 zł;

III. uznał oskarżoną R. C. w ramach zarzucanego jej czynu za winną tego, że w okresie od bliżej nieustalonego czasu do dnia 12 maja 2012 roku w D. przy ul. (...), wspólnie i w porozumieniu z U. E. oraz innymi nieustalonymi osobami, pomogła w dokonaniu wbrew przepisom ustawy przywozu na teren Rzeczypospolitej Polskiej z R. P. A. z miasta E. L. znacznej ilości środków odurzających w postaci marihuany poprzez udostępnienie swoich danych osobowych i adresowych dla przesyłki o numerze (...), zawierającej marihuanę o wadze brutto nie mniejszej niż 1,82 kg (1,030 kg netto), nadanej w dniu 9 maja 2012 roku w (...) L. na terenie R. P. A., która miała być odebrana w D. przy ulicy (...), tj. popełnienia czynu z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 55 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii i za to skazał, a na podstawie art. 19 § 1 k.k. w zw. z art. 55 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z 19 § 2 k.k. w zw. z art. 60 § 6 pkt 2 k.k. wymierzył karę 1 (jeden) roku i 8 (osiem) miesięcy pozbawienia wolności oraz 220 stawek dziennych grzywny w wysokości po 20 zł;

IV. na podstawie art. 69 § 1 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej wobec R. C. kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres 3 lat próby;

V. na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczył oskarżonemu U. E. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od 9 maja 2012 r. do 16 października 2013 r.;

VI. na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczył oskarżonemu J. O.v. E. J. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od 9 maja 2012 r. do 16 października 2013 r.;

VII. na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczył oskarżonej R. C. na poczet orzeczonej kary grzywny okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach od 4 do 5 lipca 2012 r.,

tj. dwa dni, uznając ją za wykonaną co do 4 (cztery) stawek dziennych grzywny;

VIII. na podstawie art. 70 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł przepadek dowodów rzeczowych ujawnionych:

- w wykazie dowodów rzeczowych nr (...) pod pozycją 5,
- w wykazie dowodów rzeczowych nr (...) pod pozycją 1,
- w wykazie dowodów rzeczowych nr (...) pod pozycjami 1, 3-6,
- w wykazie dowodów rzeczowych nr (...) pod pozycjami 1-4,
- w wykazie dowodów rzeczowych nr (...) pod pozycjami 1-10;

IX. na podstawie art. 230 § 2 k.p.k. zwrócił jako zbędne dla postępowania dowody rzeczowe ujawnione:

- w wykazie dowodów rzeczowych nr (...) pod pozycjami 2-4, 6-16 - oskarżonemu U. E.,
- w wykazie dowodów rzeczowych nr (...) pod pozycją 2 oraz w wykazie dowodów rzeczowych nr (...) pod pozycjami 1-2 - oskarżonemu E. O.v.E. J.,
- w wykazie dowodów rzeczowych nr (...) pod pozycjami 1-2 - oskarżonej R. C.;

X. pozostawił w aktach sprawy protokół z dnia 10 maja 2012 r. ujawniony w wykazie dowodów rzeczowych nr (...) pod pozycją 2;

XI. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił oskarżonych U.T.y E. oraz J. O.v.E. J. od zapłaty kosztów sądowych w całości;

XII. na podstawie art. 627 k.p.k. obciążył R. C. kosztami sądowymi w łącznej kwocie 11057,69 zł, w tym 1180 zł tytułem opłaty.

Wyrok powyższy zaskarżyli obrońcy wszystkich trojga oskarżonych przy czym apelacja obrońcy oskarżonego J. O. v. E. J. (w dalszej części uzasadnienia określonego jako J. E. O.) skierowana została przeciwko całości rozstrzygnięcia dotyczącego tego oskarżonego, apelacja obrońcy oskarżonego U. E. co do kary wymierzonej temu oskarżonemu, zaś obrońca oskarżonej R. C. zaskarżył wyrok w części na korzyść oskarżonej, a konkretnie rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zawarte w pkt XII wyroku.

Obrońca osk. **J. E. O.** zarzucił wyrokowi:

I. obrazę przepisów postępowania, która mogła mieć wpływ na treść wyroku, to jest:

1. obrazę art. 7 k.p.k. poprzez :

a. bezpodstawne odmówienie wiary wyjaśnieniom oskarżonego J. O.v.E. J., będące wynikiem naruszenia zasady swobodnej oceny dowodów - zasad logicznego rozumowania i doświadczenia życiowego;

b. przyjęcie, że oskarżony J. O. kontaktował się z osobami o pseudonimach (...) i (...), przebywającymi na terenie H. lub N., pomimo tego, że z analizy danych znajdujących się na karcie SIM i w telefonie, którym posługiwał się oskarżony J. O., nie stwierdzono połączeń ani zapisanych numerów telefonów tych osób;

c. przyjęcie, że oskarżony J. O. odwiedził oskarżonego U. E. w dniu 09 maja 2012 r. w celu odebrania od niego przesyłki zawierającej marihuanę, podczas gdy cel wizyty był jedynie towarzyski;

2. obrazę art. 5§2 k.p.k. poprzez:

a. przyjęcie, że oskarżony U. E. znajdował się w kwietniu - maju 2012 r. w trudnej sytuacji finansowej, pomimo tego, że w dniu 09 maja 2012 r. w mieszkaniu oskarżonego znaleziono 1 170 zł i 1 300 euro;

Sąd powinien dostrzec, że zachodzą nie dające się usunąć wątpliwości i rozstrzygnąć je na korzyść oskarżonego.

II. art. 438 pkt 3 k.p.k.- błąd w ustaleniach faktycznych, który miał wpływ na treść orzeczenia - poprzez przyjęcie, że oskarżony J. O. miał świadomość, że do jego kolegi U. E. w dniu 02 maja 2012 r. została wysłana przesyłka, w której znajdowała się marihuana i że przesyłkę tę U. E. odebrał w dniu 09 maja 2012 r.

Podnosząc powyższe zarzuty wniósł o:

1) zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego J. O. v.E. J. od zarzucanego mu czynu;

ewentualnie o

2) uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi pierwszej instancji.

W uzasadnieniu skarżąca podniosła także, iż oskarżony U. E. zeznawał zmieniając swoją relację w odniesieniu do współudziału w przestępstwie J. E. O., a przeprowadzone ekspertyzy nie wykazały by ten ostatni miał jakikolwiek kontakt z przesyłką. Zwróciła też uwagę na niekonsekwencję Sądu, który nie znalazł podstaw do przypisania osk. U. E. sprawstwa co do trzeciej przesyłki skierowanej na adres R. C. podczas gdy rola J. E. O. w świetle wyjaśnień U.T. E. również polegać miała jedynie na przekazaniu kontaktu z tym ostatnim – nadawcom przesyłek.

Obrońca osk. **U. E.** zarzuciła wyrokowi rażącą surowość kary, w konsekwencji czego wnosiła o jej obniżenie do 3 lat pozbawienia wolności i grzywny w wymiarze 100 stawek po 10 zł każda.

Uznanie tej apelacji jako oczywiście bezzasadnej zwalnia Sąd odwoławczy zgodnie z treścią art. 457 § 2 k.p.k. do chwili ewentualnego złożenia wniosku o sporządzenie uzasadnienia na piśmie – od przedstawienia motywów rozstrzygnięcia w stosunku do tego oskarżonego.

Obrońca osk. **R. C.** zarzucił wyrokowi:

I. obrazę przepisów postępowania mogącą mieć wpływ na treść zapadłego orzeczenia, a to art. 424 § 2 k.p.k. (inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku), poprzez nie zawarcie w uzasadnieniu skarżonego wyroku elementów dotyczących wyjaśnienia powodów zasądzenia od oskarżonej R. C. kosztów sądowych i ograniczenie się w tym zakresie jedynie do jednego akapitu na stronie 26 uzasadnienia, w sytuacji gdy z ustaleń poczynionych w toku postępowania dowodowego wynika, iż sytuacja materialna oskarżonej jest trudna, albowiem jej dochód miesięczny nie przekracza 1330 zł, a na utrzymaniu ma dwoje dzieci, co w konsekwencji czyni niemożliwym kontrolę instancyjną zaskarżonego wyroku w pkt. XII albowiem nie wyjaśnił Sąd meriti jakimi to argumentami kierował się obciążając oskarżoną kosztami sądowymi w sprawie;

II. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mogący mieć wpływ na jego treść, a polegający na ustaleniu przez Sąd Okręgowy, iż w odniesieniu do oskarżonej R. C. nie zachodzą okoliczności pozwalające na zwolnienie jej od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych, w sytuacji gdy z ustaleń Sądu meriti - poczynionych przy ustaleniu kary grzywny uzasadnienie s. 24) - wynika, że oskarżona ma na utrzymaniu dwoje dzieci, a jej dochód wynosi 1330 zł miesięcznie, a zatem jej zarobki kształtują się poniżej wysokości płacy minimalnej określonej rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 14 września 2012 r. w sprawie wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę w 2013 r., co finalnie winno prowadzić do ustalenia, że istniały w dacie wyrokowania podstawy do uznania, iż uiszczenie kosztów sądowych przez oskarżoną będzie dla niej uciążliwe ze względu na sytuację rodzinną, majątkową oraz wysokość jej dochodu (art. 624 k.p.k.);

W konkluzji wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w pkt. XII poprzez zwolnienie oskarżonej od ponoszenia kosztów sądowych, ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku w pkt. XII i przekazanie sprawy w tym zakresie do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Sąd odwoławczy podzielił w pełni zarzuty apelacji obrońcy

osk. R. C.. Rozstrzygnięcie zawarte bowiem w pkt XII wyroku jest niejasne w części dotyczącej kwoty kosztów sądowych, którymi Sąd Okręgowy obciążył tę oskarżoną. Pisemne uzasadnienie wyroku również nie wyjaśnia co składa się na kwotę ponad 11 tys. zł kosztów (poza opłatą należną z tytułu orzeczonych kar), ani też jaką częścią ogólnych kosztów procesu obciążona została oskarżona. W jednym zdaniu poświęconym tej kwestii Sąd nie odniósł się do sytuacji majątkowej oskarżonej, a uwagi na ten temat zawarte przy omówieniu wymiaru kary również budzą zastrzeżenia w kontekście wysokości grzywny wymierzonej w kwocie identycznej jak obydwu pozostałym oskarżonym.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd winien rzeczowo ocenić sytuację majątkową i rodzinną oskarżonej oraz precyzyjnie określić jakimi kosztami i dlaczego obciąża R. W.-C..

Uznając za oczywiście bezzasadną apelację obrońcy osk. U. E. - Sąd Apelacyjny utrzymał w mocy odnoszący się do niego wyrok w zaskarżonej części tj. wymierzonych mu kar pozbawienia wolności i grzywny.

Sąd obciążył tego oskarżonego kosztami sądowymi za postępowanie odwoławcze w części na niego przypadającej, w tym - wobec nieuwzględnienia apelacji obrońcy - opłatą wliczoną w odniesieniu do wymiaru orzeczonych kar. Nie znalazł tym samym podstaw do zwolnienia go od ponoszenia tych kosztów, bowiem oskarżony ten pracuje zawodowo; posiada co prawda na utrzymaniu dziecko, lecz koszty z tego tytułu ponosi z żoną także mającą stałe zatrudnienie.

Odnosząc się natomiast do apelacji obrońcy osk. J. E. O. stwierdzić należy co następuje.

Ustalenia poczynione przez Sąd I instancji odnośnie udziału tego oskarżonego w przestępstwie i jego roli w tym czynie nie budzą wątpliwości. Obciążający go U. T. E. rzeczywiście w późniejszych swoich wyjaśnieniach inaczej przedstawiał przebieg wizyty i motywy obecności

J. E. O. w dniu odebrania przesyłki niż to opisał w trzech pierwszych relacjach. Sąd Okręgowy dostrzegł tę okoliczność i odniósł się do niej w pisemnych motywach wyroku. Trzeba przy tym dodać, iż przywołane tu trzy pierwsze relacje to wyjaśnienia składane bezpośrednio po zatrzymaniu, następnie w toku posiedzenia w przedmiocie tymczasowego aresztowania, a kolejne po kilku miesiącach (5 września 2012 r. k. 644 – 646), każdorazowo przed innym organem (prokurator, sąd, policja). Są one najpełniejsze, logicznie uzasadniające obecność osk. O. w mieszkaniu U. T. E. w niedługim czasie po odebraniu przedmiotowej przesyłki.

Wyjaśnienie tej okoliczności przez osk. J. E. O. nie jest natomiast konsekwentne, różni się także od relacji świadków (związanej z oskarżonym D. E. (1) d. L.) czy też D. B. (na balkon mieszkania którego oskarżony uciekając zeskoczył).

Świadek D. E. inaczej przedstawia motyw wizyty oskarżonego

u U. T. E., a mianowicie chęcią podzielenia się i spożycia nigeryjskiego jedzenia, które przygotowali, podczas gdy sam osk. J. E. O. mówi, że idąc do U. T. E. kupił dwa piwa Ż. i coś do jedzenia w pobliskim sklepie (...) (k. 686).

Osk. J. E. O. neguje też by w ogóle widział przesyłkę, nawet po skoku w trakcie ucieczki, podczas gdy D. B. utrzymuje, że najpierw na balkon spadł przedmiot (który potem okazał się być paczką zawierającą marihuanę), a potem zeskoczył oskarżony.

Fakt, że na przesyłce nie ujawniono śladów osk. J. E. O. nie eliminuje go z kręgu współsprawców, gdy się zważy, iż tylko badanie części śladów linii papilarnych wykluczało by zostały pozostawione przez niego. Tak samo zresztą wykluczono U. T. E., choć on sam przyznał, że nie tylko odebrał przesyłkę, ale także osobiście ją otworzył. Część natomiast ujawnionych śladów nie nadawała się do identyfikacji.

Sąd Okręgowy słusznie nie znalazł podstaw do kwestionowania pierwszych relacji U. T. E., zasadnie przyjmując udział osk. J. E. O. w przestępstwie. Rzeczowo oceniając materiał dowodowy rozstrzygnął na korzyść tego oskarżonego wątpliwość jaka rodziła się co do możliwości uznania, iż obejmował swą świadomością fakt, że zostaną nadesłane kolejne przesyłki.

Wreszcie, co do ostatniego argumentu dotyczącego wyeliminowania (także z zarzutu przypisanego osk. U. T. E. – przesyłki skierowanej do D.); należy zwrócić uwagę, że decyzja ta, choć kontrowersyjna w świetle zebranego materiału dowodowego musiała pozostać poza zasięgiem zainteresowania Sądu odwoławczego, gdy się zważy na fakt, iż w odniesieniu do osk. U. T. E. środek odwoławczy wniósł tylko jego obrońca, a nadto ograniczył go do kwestii wymiaru kary.

Konkludując – zdaniem Sądu Apelacyjnego – rozstrzygnięcie w zakresie podstaw przypisania osk. J. E. O. udziału w przestępstwie jak też opis i kwalifikacja prawna przypisanego mu czynu są trafne i nie nasuwają zastrzeżeń.

Budziło je natomiast wymierzenie temu oskarżonemu identycznej jak co do U. T. E. kary pozbawienia wolności oraz grzywny. Przypisanie każdemu z tych oskarżonych innych ilości środka odurzającego będących przedmiotem przestępstwa winno znaleźć również wyraz w wymiarze kary. Jak już wyżej wskazano, wniesienie apelacji jedynie na korzyść osk.

U. T. E. – czyni wymierzoną mu karę niewzruszalną. Stąd też jedynie do jej wymiaru odnosić należy relacje w kwestii kary orzeczonej wobec

J. E. O.. W konsekwencji Sąd Apelacyjny uznał za uzasadnione orzeczenie kary wobec tego oskarżonego w wysokości minimalnego jej wymiaru w przypadku pozbawienia wolności . Uwzględniając zaś, że osk.

J. E. O. od blisko dwóch lat przebywa w Zakładzie Karnym, gdzie nie ma zatrudnienia ani innych dochodów, kara grzywny orzeczona w wysokości 100 stawek po 10 zł każda będzie adekwatna do stopnia zawinienia i możliwości jej uregulowania.

Biorąc pod uwagę te ostatnie przywołane ustalenia Sąd zwolnił osk. J. E. O. od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, obciążając wydatkami z tego tytułu nań przypadającymi Skarb Państwa.

Nadto zaliczył na poczet orzeczonej wobec J. E. O. kary pozbawienia wolności okres rzeczywistego jej pozbawienia od daty zatrzymania do dnia wyroku Sądu odwoławczego.

Mając powyższe na uwadze Sąd Apelacyjny orzekł jak w wyroku.